

SeFFs syn på allemansrätten med anledning av Naturvårdverkets utredning

BAKGRUND

SeFFs medlemmar verkar över hela Sverige. På fastlandet utanför de stora sjöarna bedrivs verksamheten baserat på överenskommelser med fiskerättsägarna och staten. I västerhavet har fisket alltid varit fritt.

Fiskelagens sedan 1985 gällande bestämmelser om fritt handredskapsfiske i Östersjön och de stora sjöarna har inneburit att fisketurismen haft en stark utveckling i dessa områden. Stora områden som tidigare inte var möjliga att utnyttja via avtal med fiskerättsägarna blev i och med lagstiftningen tillgängliga för fisketurism. SeFFs uppfattning är att lagstiftningen inte, som det framförts från andra intressenter, var konfiskatorisk. Fiskerättsägarna erbjöds ersättning för de intäkter från fiskekortsförsäljning som de förlorade i och med att lagen infördes.

Den viktigaste anledningen till att det inte var möjligt att teckna avtal om nyttjanderätt före ändringen av lagen var att stora områden inte upplåts för fiske – ofta pga att ägandet är splittrat på väldigt många händer. Det finns exempel i Stockholms skärgård där ägarandelar till utskärgårdsområden är uppgård till flera tusen. Och även där det var möjligt att avtala om fiskerätt krävdes en så stor mängd överenskommelser att det mycket sällan var praktiskt genomförbart att skapa en tillräckligt attraktiv upplevelse. Fisketurismen i Östersjöns skärgårdar kräver att man kan röra sig över stora områden och välja område beroende på väder, säsong, fiskens vandringar, arter mm. En typisk fisketurismföretagare i Stockholmsområdet tar ut sina gäster utgående från norra skärgården, södra skärgården, Vänern, Vättern eller Simrishamn.

SELEKTIVT FISKE, FISKEVÅRD OCH NATURVÅRD

Fisketurism bedrivs i stort sett undantagslöst som [selektivt fiske](#) vilket innebär att uttaget av fisk ur vattnet är ytterst begränsat. Entreprenörerna inom fisketurism har alla ett tydligt egenintresse av att bestånden är starka och livskraftiga och kunderna har stor förståelse för detta synsätt. SeFFs uppfattning är att uttaget av fisk i fisketurismföretagen inom ramen för det fria handredskapsfisket är försumbart i jämförelse med yrkesfisket och allmänhetens fiske. Vidare medverkar de flesta fisketurismföretagarna i olika typer av fiskevårdsåtgärder. Genom finansiering av utsättningar, biotopvård och medverkan vid forskning genom t ex märkning och återutsättning av spöfångad fisk, gör utövarna viktiga insatser för att förstärka bestånden och öka kunskapen om ekosystemen.

Det mesta av aktiviteterna sker från båt, möjligen går man iland för att äta lunch. Guiderna är väl införstådda med naturvård och belastningen från fisketurism på land är försumbar jämfört med båtlivet i stort.

PÅVERKAN PÅ LOKALSAMHÄLLETS EKONOMI

Fisketurismföretagarna som bedriver sin verksamhet inom ramen för det fria handredskapsfisket bor inte nödvändigtvis i lokalsamhället/skärgården – även om många gör det. Dessutom medför verksamheten intäkter och lokala arbetstillfällen för båtservice, bränsle, mat, övernattnings, redskapshandlare, restaurangbesök mm.

FÖRÄNDRING AV ALLEMANSRÄTTEN OCH DET FRIA HANDREDSKAPSFISKET

SeFF välkomnar en översyn av det fria handredskapsfisket inom ramen för Naturvårdverkets utredning och ser gärna att det införs en allmän fiskevårdsavgift. SeFF är också öppna för förslag om överenskommelser för nyttjande av naturresursen på privata vatten under förutsättning att:

- 1) De områden som upplåts är av storleksordning län och omfattar samma områden som idag är tillgängliga via det fria handredskapsfisket. En återgång till situationen som det såg ut före 1985 skulle göra det omöjligt att bedriva fisketurism eftersom områdena är för små.
- 2) Intäkterna från upplåtelseerna främst går till fiskevård.